

Συμφέρον και Εκλογές (π. Κωνσταντίνος Στρατηγόπουλος)

Categories : [ΑΝΕΠΙΚΑΙΡΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 22, 2015

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία του πρωτοπρεσβύτερου Κωνσταντίνου Στρατηγόπουλου, επάνω στο χωρίο του κατά Λουκάν Ευαγγελίου, κεφάλαιο 6ο, στίχοι 31 έως 36, στα πλαίσια της ερμηνείας του κηρύγματος της Κυριακής, που έγινε την Κυριακή στις 4-10-2009.

Οι ιστορικές συγκυρίες επέτρεψαν σήμερα -[που] είναι ημέρα πολιτικής εκλογικής αναμετρήσεως- να αναγνωστεί αυτό το κείμενο.

Είπα συγκυρίες ιστορικές, αλλά σήμερα κατά την τάξη της Εκκλησίας μας αυτή η περικοπή έπρεπε να αναγνωστεί. Επειδή, λοιπόν, αυτή η περικοπή είναι πολύ διεισδυτική ακριβώς σε αυτά τα θέματα των οποιοδήποτε ανθρωπίνων αναμετρήσεων, είναι πολύ καίρια να τα αξιοποιήσουμε, αξιοποιώντας την ιστορική συγκυρία της σημερινής του τόπου μας πολιτικής αναμετρήσεως. Βέβαια τονίζουμε προοιμιακά που η Εκκλησία δεν μπορεί να παρεμβαίνει στα πολιτικά πράγματα και να ορίζει, να καθορίζει η να ρίχνει κάπου τις ζυγαριές, ας το αφήσουμε στη σχετική ελευθερία και στη συνείδηση του κάθε πολίτη αυτού του τόπου.

Αλλά η Εκκλησία δεν μπορεί να χάνει ευκαιρίες να αξιοποιεί γεγονότα, τα οποία τραυματίζουν η καλλύνουν τον τόπο και να τα προσδιορίζει θεολογικά.

Αυτή, λοιπόν, η περικοπή που θα την αναλύσουμε εν ολίγοις σε τρεις πτυχές, έχει ένα κεντρικό μήνυμα: **Καταργήστε το συμφέρον.**

Το συμφέρον ακριβώς λειτουργεί καταλυτικά, διαλυτικά, για όλους τους κοινωνικούς θεσμούς και τις κοινωνικές εκφράσεις, σε επίπεδο πολιτικό, κοινωνιολογικό -όταν λέω κοινωνιολογικό [εννοώ] αντιπαλότητας των κάποιων τάξεων της κοινωνίας- και οικονομικό. Η περικοπή, λοιπόν, αυτά τα τρία τα ακουμπάει και θα τα προσδιορίσουμε. Μίλησα για το πολιτικό, για το κοινωνιολογικό -ως κοινωνιολογική αναμέτρηση κάποιων ομάδων και τάξεων- και ταυτόχρονα οικονομικό.

Πάντως, [ως προς] τα επιμέρους η πολυποίκιλα συμφέροντα του κόσμου, ο Χριστός μας, με το στόμα Του πρώτα-πρώτα, μίλησε για την αγάπη· και θα έλεγε κάποιος πολύ θεωρητική φράση η αγάπη και πράγματι η αγάπη -είναι ο Θεός αγάπη- δεν μπορεί να την πιάσεις μέχρι βάθους, να θεολογήσεις βαθιά μέσα της, όσο δεν μπορείς να ακουμπήσεις την ουσία του Θεού. Κάτι πιάνεις από αυτή, αλλά ο Χριστός την προσδιορίζει, λέει να μην αγαπάτε μόνο αυτούς που σας αγαπάνε· πολύ σπουδαία φράση.

-Σ' αυτό το επίπεδο, λοιπόν, να μην αγαπάτε μόνο αυτούς που σας αγαπάνε και να αγαπάτε ακόμη και τους εχθρούς σας, η ιστορία πάει πολύ βαθιά, σε ένα επίπεδο οποιασδήποτε αναμετρήσεως πολιτικής, όπου αναζητούν αυτοδυναμίες, μοναδικές εκφράσεις, εγωιστικές τάσεις για να χαράξουμε τη γραμμή μας.

Ο Χριστός μιλάει για αγάπη, μιλάει για περιχώρηση, μιλάει για τη δυνατότητα να ακουμπήσεις, να αντέξεις, να περιχωρήσεις, να μπορείς να συζήσεις, να ζεις μαζί με τον άλλο, που μέχρι τώρα λεγόταν εχθρός σου. Αν συνεχίσουμε να διατηρούμε αυτές τις αντιπαλότητες, [έστω σ'] αυτά τα επίπεδα, δεν νομίζω ότι προσδοκούμε κάτι καλύτερο γι' αυτό τον τόπο· θα παρατείνουμε μια ανακυκλούμενη συνέχεια και αναδυόμενη αντιπαλότητα προβαλλομένων εγωισμών.

Το κείμενο είναι λοιπόν καθαρό, **μην αγαπάτε μονάχα αυτούς που σας αγαπάνε** -και πρέπει αυτό πολλοί να το πιάσουν, αν θέλουν να δώσουν θεολογικό κάλλος και όφελος σ' αυτές τις οποιοσδήποτε κοσμικές πολιτικές αναμετρήσεις- γιατί χωρίς αυτό το κάλλος είναι γυμνές από οποιαδήποτε ουσία και οποιοδήποτε άρωμα μέσα τους.

-Στο δεύτερο επίπεδο, ο Χριστός πηγαίνοντας σε πιο βαθιά ανάλυση της εννοίας του αγαπώ, πήγε στο αγαθοποιώ. Βλέπετε το αγαπώ μπορεί να φαίνεται θεωρητικό, αλλά το αγαθοποιώ είναι πιο πρακτικό, ποιώ κάτι αγαθό, ποιώ κάτι καλό. Κάτω από αυτή την έννοια θα πεις, μα αυτός μου έκανε κακό, αυτός μου 'κανε το τάδε, αυτός μου 'κανε το τάδε, υπάρχουν ιστορικές αντιπαλότητες, οτιδήποτε έγινε στην Ελλάδα εδώ στα επίπεδα τα πολιτικά, τα κοινωνικά, τις τάξεις, τι έγινε τα τελευταία πενήντα, εκατό, εξήντα χρόνια, ο Χριστός τα τινάζει στον αέρα όλα αυτά και λέει να αγαθοποιείτε κι αυτούς που δεν σας αγαθοποίησαν.

Μη μιλάτε λοιπόν για την καμμένη γη που παραλάβετε, μιλάτε τι μπορείτε να κάνετε τώρα σ' αυτόν τον τόπο,

κι αυτό το απαιτεί η θεολογία και ο Χριστός με το στόμα Του. Όλα τ' άλλα ας είναι περασμένα, ας μπουν στο χώρο του κάλλους της μετανοίας και της συγχωρήσεως που έχει η Εκκλησία μας. Αλλά εκεί δεν μπορούμε να σταθούμε και πάλι να ανακυκλώνουμε καταθέσεις φθοράς που διαλύουν αυτό τον τόπο, κι αυτό είναι θεολογία.

-Και στο τρίτο επίπεδο ο Χριστός γίνεται πάρα πολύ πρακτικός και πολύ συγκεκριμένος, μπαίνει στο οικονομικό επίπεδο, ακουμπάει τη λέξη δανείζομαι. Βλέπετε η λέξη δανεισμός, το σύστημα το πιστωτικό, το τραπεζικό, όλα παίζουν μέσα στο σύστημα του δανεισμού. Η λέξη είναι πάρα πολύ καίρια, πάρα πολύ επίκαιρη, γι' αυτό είπα οι ιστορικές συγκυρίες επέτρεψαν σήμερα να ακουστεί αυτή η περικοπή. **Δανείτε, μην περιμένετε να πάρετε καν από αυτούς που δανείτε, πάει το συμφέρον στον αέρα,** τινάζεται στον αέρα, τίποτε, δεν είναι τα συμφέροντα των τάξεων, ποιός θα ωφεληθούν, ποιός θα ανέβει πάνω, ποιός θα κατέβει κάτω. **Υπάρχει το συμφέρον της ενότητας και το συμφέρον της αγάπης και το συμφέρον το αγαθοποιό.**

Και ο τόπος χωρίς αυτά τα πράγματα δεν μπορεί να ζήσει, γι' αυτό ο Χριστός καταλήγοντας στην περικοπή λέει να **γίνετε οικτίρμονες όπως ο Πατήρ μου είναι οικτίρμων**, δεν μας πάει πια να βρούμε ποιά ιδεολογία έχουμε, ποιά πολιτική κατεύθυνση έχουμε, ποιά είναι η τάση μας η κοινωνική;

Μπορεί να μοιάσετε στην αγάπη του Θεού;

Η λέξη οικτίρμων είναι πολύ βαθιά. Οικτίρμων, ακουμπάει θα τολμούσα να πω την ουσία του Θεού, αλλά και πάλι δεν την καταλαβαίνουμε πλήρως και συγκαταβαίνουμε με αυτή τη λέξη. Μπορείτε έτσι να γίνετε; Αντί λοιπόν να γίνετε οποιοδήποτε κοινωνιολογικοί φορείς ιδεών η τάξεων κοινωνιολογικών φορέων ιδεών η θεωριών, μπορείτε σ' Αυτόν να μοιάσετε και τότε να κάνετε ο,τι θέλετε και δεν θα μπορείτε πια να κάνετε ο,τι θέλετε, γιατί θα αγαπάτε αυτούς που είναι εχθροί σας και δεν θα μισείτε αυτούς που σας απελπίζουν· το είπε το κείμενο.

Και τότε θα γίνετε οικτίρμονες κι αυτός ο τόπος απαιτεί από ανθρώπους που είναι οικτίρμονες, από τον πρώτο πολίτη μέχρι τον τελευταίο πολίτη, χωρίς αυτό δεν μπορούμε να ζήσουμε.

Οι ιστορικές συγκυρίες, λοιπόν, επέτρεψαν σήμερα αυτή η περικοπή να συμπέσει με τις εκλογές και την ευκαιρία δεν τη χάνουμε, και η Εκκλησία δεν χάνει ευκαιρίες.

Δεν προσδιορίζει πολιτικά τα πράγματα, αλλά μπορεί ποιοτικά και θεολογικά να τα καθορίσει και να έχει τη δική της φωνή σ' αυτά τα πράγματα, κι αυτή είναι η φωνή της Θεολογίας μας και του Χριστού μας.

Να γίνουμε, λοιπόν, οικτίρμονες, όπως Εκείνος, ο Πατήρ μας, είναι οικτίρμων.

(Πηγή: www.floga.gr)

Διαβάστε περισσότερα κείμενα του π. Κωνσταντίνου πατώντας [εδώ](#)